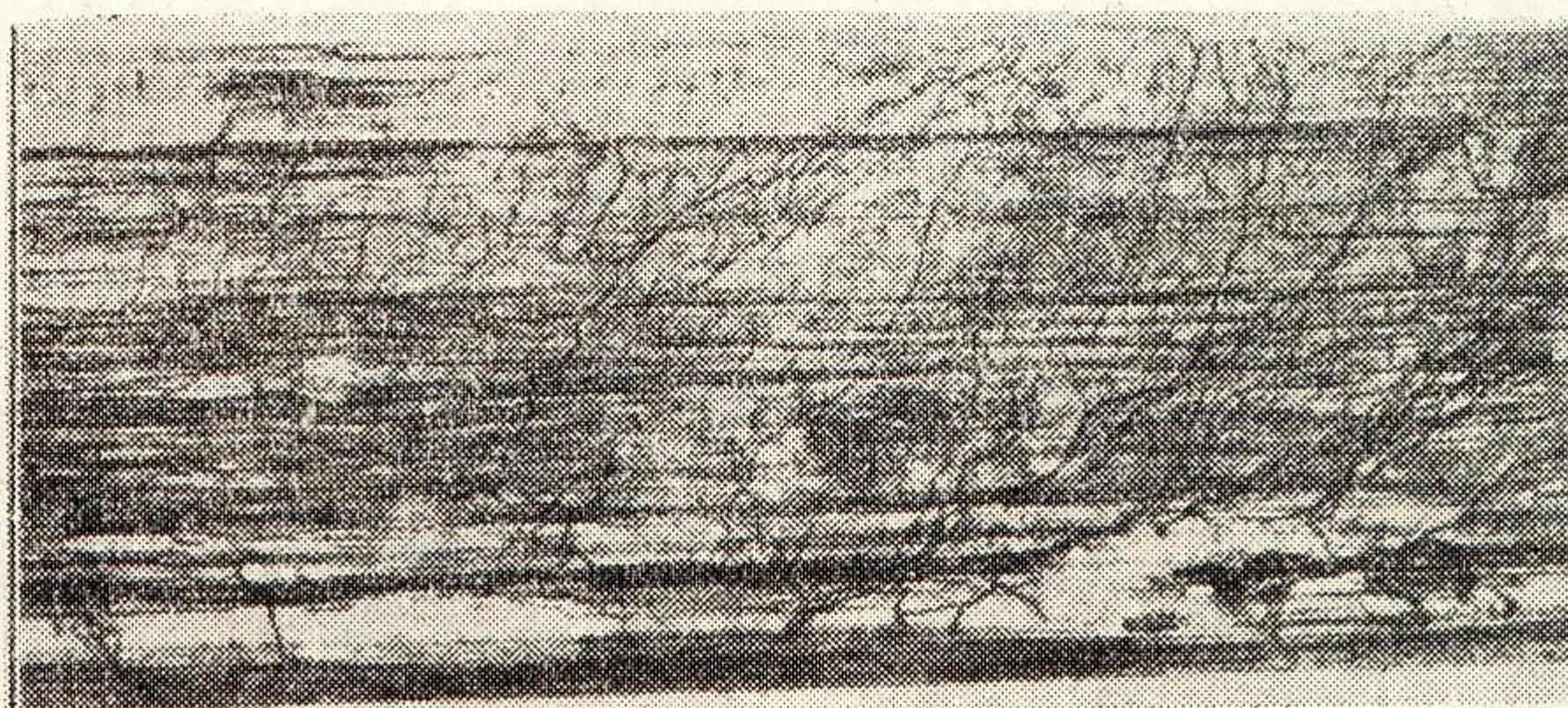

ruliusa. Vrlo često je trulež dubinska, te se pukotine mogu uočiti tek kada se uklone površinski slojevi drveta. U poslednjoj fazi truleži drvo je vrlo trošno i pod pritiskom se pretvara u prah.

Na površini drveta se stvaraju tamnomrke vrpce koje nisu tako debele kao kod *Meruliusa* i retko dostižu debljinu jačeg konca.

Hife su karakteristične u kulturi po vezicama koje su raspoređene pršljenasto.

Ekologija i fiziologija. Optimalna temperatura je $+23^{\circ}\text{C}$, a maksimalna $+35^{\circ}\text{C}$. Brzo se razvija u drvetu. Za 4 meseca, na $+22^{\circ}\text{C}$, gubitak težine drveta iznosi do 40%. Najkarakterističnije je za gljivu da zahteva

Sl. 66 — Micelije i vrpce gljive *Coniophora cebrella* (prema Cartwrightu i Findlayju)

visok sadržaj vlage u drvetu (optimum 50—60%). Zbog toga je ona osetljiva na sušenje i gubi vitalnost čim se vлага otstrani. Ne regeneriše se sa nastankom vlage, kao *M. lacrymans*.

Osetljiva je na antiseptike tipa ternih ulja (kreozot u agaru iznad 0,03%), ali je relativno otporna na antiseptike rastvorljive u vodi ($\text{ZnCl}_2 = 0,25\%$, CuSO_4 više od 0,25%). Zbog toga ZnCl_2 ne treba koristiti tamo gde je veliki rizik od infekcije, kao na pr. za patose koji su direktno na betonu. Nizak sadržaj fluorida stimuliše razvoj gljivice.

Mehanička otpornost borove beljike redukovana je za oko 60% kada drvo izgubi u težini oko 20%.

Ekonomski značaj. To je jedna od najvažnijih vrsta na lišćarskom i četinarskom drvetu u zgradama; samo su *M.lacrymans* i *Poria Vaillantii* destruktivnije vrste. Suzbijanje je lakše nego drugih gljiva zbog osetljivosti na vlagu. Kada se izvor vlage prekine, dovoljno je da se zaraženi komad izvuče i zameni impregnisanim drvetom.

3. — Familija AGARICINEAE

Rodovi: **Armillaria, Pholliota, Collybia i Panus**

Armillaria mellea Wahl. Izaziva fibroznu trulež koja je na kraju bela, pomešana sa micelijom. Problem je u hrastovim šumama naše zemlje.

Karopfora. Imaju izgled pravih pečurki, 5—15 cm. veličine, sa prstennom i drškom; obrazuju se u grupi. Spore su bezbojne, $8—9 \times 5—6 \mu$, eliptične. Boja šešira je žuta do crvenkasto-mrka; na gornjoj strani šešir je pokriven maslinastim i mekim ljusplicama.